

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen, gedownload en vermenigvuldigd worden.
Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [SABAM](#).

Terrasje doen?

Terrasje doen?

Komedie in 2 bedrijven

van Hilda Vleugels

voor 6 dames, 5 heren, +/- 8 figuranten

THEMA

Daklozen verdienen je aandacht. Het is niet altijd hun schuld.

DECOR

Diverse mogelijkheden

- 1) Achterwand van het podium is de gevel van café, met 1 ingang en enkele ramen. Het podium is een terras met minimum 3 tafels en afhankelijk van de verlichting, eventueel ook parasols. Voor het terras is een stoep. Een zijkant achteraan is toegang tot andere deel van het terras. (Het café is zeggezegd een hoekhuis) Vooraan in hoek: een vuilnisbak.
- 2) Het terras van de acteurs wordt op een verhoog in de zaal gezet. De toeschouwers bevinden zich rondom aan terrastafeltjes.
- 3) Is het podium voldoende groot kunnen terrastafels voor een aantal toeschouwers bij op het podium gezet worden. Die toeschouwers fungeren dan als figuranten.
- 4) Het stuk kan ook gespeeld worden als straattheater. Enkele terrastafels worden vrij gehouden voor de acteurs. Aan de andere tafels zitten figuranten of toeschouwers. Figuranten kunnen komen en gaan.

Gezien de verschillende mogelijkheden is het aan de regisseur om de plaatsen aan te duiden langs waar de acteurs opkomen en/of weggaan.

PERSONAGES – 6 dames, 5 heren

JEANNEKE: onverzorgde, doch pientere dakloze, +/- 50 jaar

POLLE: landloper

LAURENT: cafébaas

JULIE: dienstster

MARGOT: tijdelijk dienstster = mondige jobstudente

SUZANNE: alias Mevrouw Lamotte. Bazige, hautaine vrouw

JEAN-MARIE: zoon van Suzanne

MARCEL: pronte weduwnaar

ALICE: (*mannenrol*) elegante transvrouw, blind date van Marcel, spreekt met middenstem.

BRIGITTE: femme fatale, +/- 30 jaar

LIESELOTTE: jong moedertje met baby

De dienststers dragen uniforme kledij.

Klanten op het terras (*figuranten*) komen en gaan.

1° Bedrijf

(Het is een zonnige dag, begin juli. Achteraan zitten figuranten aan tafeltjes. Op de vrije tafels vooraan halen Julie en Laurent lege glazen af. Muziek “onder de bruggen van Parijs”

<https://www.youtube.com/watch?v=iDltqIFM3hc>)

LAURENT: Nu is ze er nòg niet! Ze werkt hier verdomme nog maar twee dagen en ze komt al te laat.

JULIE: Och, 't is een studente, hè Laurent. Studenten werken met academische kwartiertjes.

LAURENT: 'Ik' werk met precieze kwartiertjes. Tien uur is tien uur en geen minuut later. Dat is toch geen onmenselijk uur! Dan heb je toch tijd genoeg om hier te geraken!

JULIE: Door te zagen is ze niet rapper hier, hoor.

LAURENT: Ik zaag niet! Ik concludeer! Ik mag van mijn personeel toch eisen dat het op tijd komt, of niet?

JULIE: Ja, maar daar moet je niet over blijven doordrammen. Heb toch wat geduld!

LAURENT: Zeg dat tegen de klanten!

JULIE: Ik kan het nog wel alleen aan.

LAURENT: Omdat ik help. Maar mijn plaats is wel achter de tapkraan.

JULIE: Ga dan naar je tapkraan! Zonder jou kan ik het ook nog alleen.

LAURENT: Verdomme! Waarom moest Lieselotte net voor de grote vakantie bevallen. Dat ze het wat beter uitgeteld had! Dan had ik geen jobstudente nodig.

JULIE: Lieselotte heeft niks uitgeteld. Dat weet je. En volgende maand komt ze al terug.

LAURENT: Ja. Maar of ze dan nog zo goed zal presteren... als ze een kleine moet grootbrengen? Helemaal alleen?

JULIE: Dat komt allemaal wel goed.

(Laurent en Julie aan 't werk. *Muziek: Intro "Wandering Star" van Lee Marvin* <https://www.youtube.com/watch?v=NTyMtAbaG08> – *Jeanneke futloos op met boodschappentrolley, gaat vooraan links naast terras op de stoep zitten, zet een collectedoos voor zich neer. Dan Marcel op.*)

MARCEL: Goedemorgen Jeanneke.

JEANNEKE: *(is bedeesd)* Goedemorgen, mijnheer.

MARCEL: Goed weer vandaag, eh? *(geeft aalmoes)*

JEANNEKE: Ja. Heel goed. Dank u.

MARCEL: Zin in een koffietje?

JEANNEKE: Graag. Merci.

MARCEL: Met zo'n weer moet een mens toch met volle teugen genieten, nietwaar?

JEANNEKE: Ja, eigenlijk wel. Bedankt.

(Marcel gaat aan tafeltje zitten. Julie op)

JULIE: Ha Marcel! Dat is lang geleden! En wat zou mijnheer willen drinken op zo'n schitterende dag?

MARCEL: Je mag Jeanneke al een uitgesteld koffietje geven. Maar ik zou nog wat willen wachten met bestellen. Ik verwacht nog iemand.

JULIE: Toch weer geen blind date?

MARCEL: *(enthousiast)* Toch wel.

JULIE: Maar Marcel. Je moet de vrouwtjes zo niet achterna lopen. Vrouwen zijn zoals een tram! Elk half uur komt er een andere.

MARCEL: Ik loop ze niet achterna. Ik vind ze.

JULIE: Ja. Op een dating site. Dat is ook achterna lopen, hè. Hoeveel blind dates heb je nu al gehad?

MARCEL: Och, als je een parel wil vinden, moet je dikwijls duiken, eh Julie. Maar nu heb ik DE parel gevonden!

JULIE: Dat zeg jij elke keer.

MARCEL: Deze keer ben ik selectiever geweest. Ik heb rustig de tijd genomen. We hebben eerst drie maanden gemaïld. Elke dag drie, vier mails. Op de duur ken je mekaar dan wel, eh.

JULIE: Je bent nu zeker dat zij de ware is.

MARCEL: Zeker ben je nooit. Maar ik sta er wel helemaal voor open.

JULIE: Dat zei je de vorige keren ook.

MARCEL: Ja, maar nu hebben we veel meer gemeen. We gaan allebei graag naar de cinema, we dansen graag, we eten allebei graag pensen met appelspijs...

JULIE: En jullie zijn allebei verliefd?

MARCEL: Tot over onze oren.

JULIE: Alle vooruit. Leg haar dan straks maar in de watten. Met een cappuccinootje of zo. Dan doe ik er een extra chocolaatje bij.

LIESELOTTE: *(op met baby in kindervagen)* Dag Julie!

JULIE: Wie we daar hebben! Lieselotte! En je hebt Thomasje bij! Maar kijk toch eens wat een schatje! Hij slaapt. Hoe lief! Is 't een rustige baby?

LIESELOTTE: Oh Ja! Hij is heel rustig! Hij eet goed en zeurt bijna nooit.

JULIE: Ah! Dan is 't geen kleine van Laurent.

LIESELOTTE: Dacht jij dat Laurent de vader is?

JULIE: Tja, als jij niet wilt zeggen wie de dader is, mag ik vrij fantaseren, hè.

LIESELOTTE: Je doet maar. Maar hou het wel een beetje realistisch.

JULIE: Weet de vader al dat je bevallen bent?

LIESELOTTE: Ik heb hem maanden niet meer gehoord of gezien. Hij weet niet eens dat ik zwanger was.

JULIE: Je ziet hem nog graag, hè?

LIESELOTTE: Dat met de tijd wel slijten, zeker? Al zal 't moeilijk zijn. Thomasje lijkt erg op zijn vader.

LAURENT: *(op)* Ah Lieselotte! Kan je niet efkes komen helpen. 't Stikt hier van 't volk en die trien van een jobstudente is nog altijd niet komen opdagen. Ze is al elf minuten te laat!

LIESELOTTE: Sorry Laurent. Ik ben in bevallingsverlof.

LAURENT: Ja maar, je bent hier nu en 't is druk! Je kan toch wel efkes inspringen. *(werpt blik in kinderwagen)* Hij slaapt nu toch.

LIESELOTTE: Sorry, maar ik moet naar huis. Binnen een kwartiertje moet hij eten hebben.

LAURENT: Je kan hier ook een boterham krijgen, hoor.

LIESELOTTE: Ik geef borstvoeding.

LAURENT: Ah, je hebt zijn eten bij! Dan moet je toch niet naar huis, dan kan je toch wel efkes...

JULIE: Laurent! Lieselotte heeft recht op bevallingsverlof.

LAURENT: Ja, 't is al goed. *(ruimt nabije tafel af)*

LIESELOTTE: *(tot Julie)* Ik ga jullie laten. Ik kom morgen nog wel eens langs. *(af)*

JULIE: Tot morgen. En geniet er maar van! *(af)*

MARGOT: *(buiten adem op)* Sorry baas, de bus was te laat.

LAURENT: Nee, jij bent te laat!

MARGOT: Omdat de bus te laat was.

LAURENT: Dan had je een bus vroeger moeten nemen.

MARGOT: Ik kon toch niet weten dat de bus vertraging zou hebben.

LAURENT: Een goede dienstster moet alle situaties kunnen inschatten.

MARGOT: Ja zeg! Ik heb geen glazen bol, hoor.

LAURENT: Beleefd blijven, hè meisje. Je hebt het tegen jouw baas.

MARGOT: Mag ik er de baas dan beleefd op attent maken dat de bus te laat was en dat ik er niet kan aan doen dat ik te laat ben, maar dat ik me wel excuseer.

LAURENT: Daar heb ik niks aan. Je moest om tien uur hier zijn. Neem in 't vervolg maar een vroegere bus. Want als dat nog eens gebeurt, mag je opkrassen. En nu vooruit! Schort aandoen en werken!

MARGOT: Ja baas.

(Laurent en Margot af, Julie op met koffie)

JULIE: *(naar Jeanneke)* Alsjeblieft, Jeanneke. Dat is een uitgesteld koffietje van Marcel. Laat het smaken.

JEANNEKE: Dank u.

JULIE: *(naar Marcel)* Jeanneke's koffie is geserveerd, hoor. Jij wil nog altijd wachten?

MARCEL: Ja, ja.

MARGOT: *(op, tot Julie)* Wat een brombeer is me dat, zeg! De bus was te laat en ik kreeg een heel sermoen. Is die vent altijd zo chagrijnig?

JULIE: Och, dat betert straks wel. Als 't schoon volk arriveert.

MARGOT: Wat bedoel je daar mee?

JULIE: Het rijk volk, de jonge meisjes, de knappe madammen... Maar kom, we ginder wat tafels afruimen. Als hij ons ziet werken, is hij ook al wat beter gezind.

(Julie poetst achteraan tafels, Margot af naar onzichtbaar deel van het terras. Muziek: "[Madame goes to Paris](#)" van Danielle Durosier. Jeanneke vist een doos kattenvoer en plastic lepeltje uit de trolley, eet en slurpt koffie. Suzanne en Jean-Marie op.)

SUZANNE: Daar is nog plaats. Kom!

JEAN-MARIE: Ik heb geen zin, ma!

SUZANNE: Je schaamt je toch niet om met je moeder een terrasje te doen?

JEAN-MARIE: Nee, ik heb alleen geen goesting.

SUZANNE: Het is perfect terrasjesweer, Jean-Marie! En dit is een fijn terras. De High society komt hier ook. Kom. Nu je afgestudeerd bent moet je zien en gezien worden.

JEAN-MARIE: Ik ga liever naar huis.

SUZANNE: Zitten of ik ontferf je.

JEAN-MARIE: Ok, ok. Je moet geen scène maken. Ik zal wel gaan zitten.

SUZANNE: Ik weet dat je liever in louche studentencafés tiereliert. Maar nu je je diploma van burgerlijk ingenieur op zak hebt, is het tijd om in betere kringen te circuleren. Wat zullen we drinken? Champagne?

JEAN-MARIE: Champagne? 't Kan niet op!

SUZANNE: Wij kunnen ons dat permitteren! Jouw vader is manager van een penitentiaire instelling...

JEAN-MARIE: Zeg maar gewoon: gevangenisdirecteur.

SUZANNE: Jouw vader heeft een flink salaris. De staat betaalt immers 20% meer dan de privé. En dat wil ik ook voor jou: een vaste, goed betaalde job aan de staat.

JEAN-MARIE: En jouw wil is wet, dat weet ik. Voor mij een pintje.

SUZANNE: Nee, jij drinkt champagne! Zie je die tafel daar achter ons?... Weet je wie daar zit?... De kabinetschef van de Vlaamse minister van Welzijn.

JEAN-MARIE: En dan?

SUZANNE: Eerst gaan we opvallen en daarna ga ik met de kabinetschef eens praten. (*wenkt Julie*) Juffrouw!

JULIE: Ja, mevrouw.

SUZANNE: Voor mij een fles champagne, asjeblieft.

JULIE: Jazeker, mevrouw. (*guitig*) En voor mijnheer? Ook een fles champagne?

SUZANNE: Twee glazen en één fles champagne, in ijsemmer, volstaat.

JULIE: Komt er aan, mevrouw. (*af*)

JEAN-MARIE: Een hele fles champagne? Ben je gek?

SUZANNE: Een fles champagne in een ijsemmer valt beter op dan alleen een paar losse glaasjes. En we hebben immers tijd.

JEAN-MARIE: Waarom moeten wij hier nu per se gaan zitten. We gingen alleen maar een paar hemden voor mij kopen.

SUZANNE: Dat was voor ik de kabinetschef op dit terras zag zitten.

JEAN-MARIE: Denk je dat de kabinetschef mij een job komt aanbieden omdat wij champagne drinken? Weet je wat die kabinetschef denkt? "Zie ze daar champagne zuipen, die rijke stinkers, op een armlengte van armoede en onrecht."

(*Margot op achtergrond*)

SUZANNE: Je overdrijft.

JEAN-MARIE: Moeder, die vrouw daar eet kattenvoer.

SUZANNE: Welke vrouw?

JEAN-MARIE: Daar!

SUZANNE: Dat is uitschot. Die soort is te lui om te werken. Eigen schuld, dikke bult. Maar het stoort me wel dat ze hier komt zitten. (*roept Margot*) Juffrouw!

MARCEL: (*tot Suzanne*) Dat is Jeanneke, mevrouw. Ze zit hier geregeld. Ze doet niemand kwaad.

SUZANNE: (*tot Marcel*) Ik heb jouw mening niet gevraagd, mijnheer.

MARGOT: Mijnheer, mevrouw. Kan ik jullie helpen? *(tot Jean-Marie)* Hé maar, ben jij niet Jean-Marie, de praesis van de faculteit ingenieurswetenschappen?

JEAN-MARIE: Dat wàs ik. Ik ben nu afgestudeerd. Ken ik jou?

MARGOT: Jij mij waarschijnlijk niet, maar ik jou wel. Man, man, man! De cantussen en The Dansants van jouw presidium! Dat waren knalfuiven! Ik heb me daar rot geamuseerd. Jij was een geweldige animator. Ik herinner me nog goed die keer dat je boven op de presidiumtafel sprong en...

SUZANNE: Ik heb je niet geroepen om te komen kletsen, juffrouw.

MARGOT: Sorry! Wat kan ik voor u doen?

SUZANNE: Die vieze vrouw daar is hier esthetisch én hygiënisch niet verantwoord.

(Julie op met champagne)

MARGOT: Excuseer, madame! Ik zie het levensgrote probleem van die vrouw wel, maar niet dat van jou.

SUZANNE: Ik kom hier om iets te drinken, juffrouw, maar niet om luizen op te lopen. Jaag dat uitschot weg!

MARGOT: Luizen verhuizen alleen bij lichamelijk contact en de stoep is van iedereen, mevrouw.

SUZANNE: En de klant is koning! Doe wat ik zeg en jaag haar weg! Trut!

JULIE: De champagne voor mevrouw en mijnheer!

MARGOT: *(vriendelijk)* Ah! De champagne! *(tot Julie)* Ik zal voor mevrouw de fles wel ontkurken. *(neemt fles)*

SUZANNE: Laat jouw collega dat maar doen. Ik heb jou iets anders gevraagd.

JULIE: Is er een probleem?

MARGOT: *(opent fles)* Nah. Een onbeduidend probleempje. Mevrouw wil dat ik die bedelares wegjaag. Bijkomend probleempje: ik studeer voor

maatschappelijk werkster en ben dus “voor” een verdraagzame maatschappij en “tegen” discriminatie. Maar ik wil voor één keer wel eens een uitzondering maken (*boos*) en een kut-hypocriete discrimineren! (*spuit champagne op Suzanne, Suzanne krijst; gezelschap van kabinetchef kijkt op*) Die wetlook staat u goed, madame. (*gaat naar tafel met figuranten*)

(*Marcel applaudisseert, Julie verbijt het lachen*)

JEAN-MARIE: Ik denk dat “zien en gezien worden” geslaagd is, moeder.

SUZANNE: (*woedend tot Julie*) Ik wil de eigenaar spreken.

JULIE: Ik zal hem meteen roepen, mevrouw. Misschien kan u zich intussen wat opfrissen. De toiletten zijn ginder.

SUZANNE: Zo’n onbeschaamdheid! Ongehoord! On-ge-hoord! Dat laat ik niet ongestraft! (*af naar toiletten*)

JULIE: Ik kom meteen alles schoonmaken, mijnheer.

JEAN-MARIE: Euh... Zou je eerst de eigenaar willen roepen? Maar wel snel. En vertel hem nog niet wat er gebeurd. Dat doe ik wel.... Ik ga liegen dat 't klettert.

JULIE: Wablieft?

JEAN-MARIE: Jouw collega verdient geen berisping. Ze was schitterend!

JULIE: Ja maar, als je liegt, zal je moeder je tegenspreken.

MARCEL: Ik ben getuige! En ik beaam alles wat de jongeman vertelt. Ik had nog niks besteld, anders IK jouw moeder een douche gegeven.

JEAN-MARIE: Bedankt, mijnheer, maar dat zal niet nodig zijn, denk ik ... (*tot Julie*) als jij nu heel snel de baas...?

JULIE: Ok. Maar maak het niet te bont. Tumult op het terras is niet bevorderlijk voor de zaak. (*af*)

(*Jeanneke is opgestaan, kiept stiekem de inhoud van asbakken in een plastic zak. Margot naar Jeanneke.*)

MARGOT: Wat ben je aan 't doen?

JEANNEKE: *(zet asbak terug)* Niks.

MARGOT: Kan ik je helpen?

JEANNEKE: Nee. *(snelt naar haar zitplaats)*

MARGOT: *(volgt Jeanneke)* Je maakte een assenbak leeg, eh? Waarom?

JEANNEKE: *(emotieloos)* Om de tabak er uit halen. Voor vrienden.

MARGOT: Zal ik voor jou peukjes verzamelen? Dat is een kleine moeite. Ik moet toch geregeld de asbakken verschonen.

JEANNEKE: Vervang jij Lieselotte?

MARGOT: Ja. Tot ze terug is uit bevallingsverlof.

JEANNEKE: Lieselotte verzamelde ook peukjes voor mij. Stiekem.

MARGOT: Natuurlijk stiekem. Want als de baas er achter komt, zwaait er wat. En voor mij zal er seffens ook wel wat zwaaien als hij hoort ik zojuist geflikt heb.

JEANNEKE: Jean-Marie helpt je wel. Da's een lieve jongen.

MARGOT: Ken jij Jean-Marie?

JEANNEKE: Daklozen komen overal.

MARGOT: Ja, en ik denk dat jullie nogal wat te zien krijgen.

JEANNEKE: Wij horen, zien en zwijgen.

MARGOT: Dan ben jij verstandiger dan ik. Ik hoor en ik zie wel, maar ik kan niet zwijgen. Ik ben veel te spontaan.

JEANNEKE: Jonge mensen zijn spontaan omdat volwassenen zo saai zijn.

MARGOT: *(verbaasd)*... Heb jij ooit gestudeerd?

JEANNEKE: Zie ik er zo uit?

MARGOT: Nee. Maar je klinkt wel zo.

(Laurent en Julie op)

JEANNEKE: *(tot Margot)* Je baas is daar. Zeg niks. Laat Jean-Marie praten.

(Margot op hoorafstand van Jean-Marie, Julie maakt de tafel schoon.)

LAURENT: *(tot Jean-Marie)* Is er een probleem, mijnheer?

JEAN-MARIE: Ja en nee. Mijn moeder heeft champagne gemorst. Maar dat is niet zo erg. Mijn moeder was een beetje nerveus. Ze zag de kabinetschef daar zitten. Ze zaten vroeger in dezelfde klas. Maar nu haar klasgenootje zo'n hoge post bekleed, durft ze er niet naartoe gaan. Al zou ze dat doodgraag doen. Daarom dacht ik, ik vraag even aan de eigenaar of hij mijn moeder bij de kabinetschef wil introduceren. Je mag haar voorstellen als Suzanne Lamotte, de vrouw van de manager van de penitentiaire instelling.

(Suzanne op)

LAURENT: Oh maar dat doe ik met alle plezier, mijnheer.

SUZANNE: *(streng)* Ben jij de eigenaar?

LAURENT: Jazeker mevrouw Lamotte. Gaat u met me mee? Dan stel ik u voor aan de kabinetschef. *(galant gebaar om in te haken)*

SUZANNE: *(haakt verbaasd in)* Dank u.

(Muziek: Wedding March van Mendelssohn.

<https://www.youtube.com/watch?v=4tDYMayp6Dk> *Laurent en Suzanne schrijden naar de kabinetschef. Jean-Marie zakt met zucht van verlichting achterover. Julie, Marcel en Margot zijn verbluft. Suzanne voegt zich bij het gezelschap van de kabinetschef, dan Laurent af.)*

JULIE: Zal ik een andere fles champagne brengen?

JEAN-MARIE: Nee. Ik zal deze afrekenen en breng me dan maar een gewoon pintje. Reken dat er al maar bij.

JULIE: Ok. *(af)*

MARGOT: Waarom deed je dat? Ik was toch vreselijk brutaal!

JEAN-MARIE: Jij had het lef om mijn moeder op haar plaats te zetten. Iets dat ik zelf al vroeger én vaker had moeten doen. By the way, wat deed jij aan de unief?

MARGOT: Twee jaar psychologie, maar telkens gezakt. Nu nog een jaar te gaan voor maatschappelijk werkster.

JEAN-MARIE: Jij werkt hier dus als jobstudente?

(Ziekelijke hoest van Jeanneke, Margot snelt naar Jeanneke. Tijdens gesprek Margot/Jeanneke brengt Julie pintje voor Jean-Marie die dan de rekening betaalt. Daarna Julie af.)

MARGOT: Gaat het, Jeanneke?

JEANNEKE: Ja, ja.

MARGOT: Dat klonk niet goed.

JEANNEKE: Ik wou alleen jouw aandacht trekken.

MARGOT: Waarom?

JEANNEKE: Vraag Jean-Marie of hij morgen voormiddag wil terugkomen.

MARGOT: Ja maar zeg. Jean-Marie is wel een vriendelijke jongen, maar er zo maar een afspraak mee maken...

JEANNEKE: Dan kunnen jullie praten over jullie studententijd. Nu gaat dat niet. Het is te druk.

MARGOT: En morgen gaat dat wel?

JEANNEKE: Dinsdags is het kalmer.

MARGOT: *(lachend)* Probeer je mij aan die jongen te koppelen of wat?

JEANNEKE: Ik probeer hem blij te maken. Je kan tegelijk deze tas meenemen.
(Jeanneke geeft leeg kopje aan Margot)

JEAN-MARIE: Heeft ze een dokter nodig?

MARGOT: Nee, 't was een onschuldige slijmhoest. By the way, was jij er aan de unief elk jaar door?

JEAN-MARIE: Ja, maar wel een paar keer met tweede zit.

MARGOT: Dat kon niet anders, want jij was wel een fuifnummer, hè.

JEAN-MARIE: (*vrolijk*) Ja, maar niet tegen mijn moeder zeggen, eh. Die weet dat niet.

MARGOT: Weet je wat? Kom morgen voormiddag terug. Dan is het hier kalmer en kunnen we wat anecdotes over onze studententijd ophalen.

JEAN-MARIE: Morgen voormiddag hier? Ok.

MARGOT: En laat je moeder maar thuis, eh. (*knipoogt, af*)

(*Muziek: "In München steht ein Hochbrauhaus"*)

<https://www.youtube.com/watch?v=YDmckKc-ezHg> . *Dronken Polle met rugzak op, zingt her en der mee*)

POLLE: Daar zie! Jeanneke koekenpanneke! Hoe is het met ons, meisje?

JEANNEKE: Zoals je ziet, hè Polle. Mager en ongezond.

POLLE: Heb je al tabak?

JEANNEKE: Nee, straks.

POLLE: Niks aan een ander verkopen,, hè. Ik koop alles op.

JEANNEKE: Heb je geld?

POLLE: Veel! Wel 20 euro!

JEANNEKE: Van wanneer ben je terug?

POLLE: Eergisteren hebben ze me buiten gesjot. Mét een nieuwe pas (*paspoort*).

JEANNEKE: En hoe lang blijf je nu buiten?

POLLE: Tot mijn geld op is, eh chou. Dan ga ik terug naar de miekes,...

JEANNEKE: ... Die je niet kan betalen en dan geef je je paspoort in bewaring...

POLLE: Yep! En dan word ik weer opgepakt als landloper en dan ga ik weer een tijdje op pension. Het leven kan toch schoon zijn, eh Jeanneke.

JEANNEKE: Ieder zijn meug.

POLLE: Ik heb voor jou een cadeautje gekocht. Voor 't mooiste wijveke van de straat. Hier zie! Een mooie armband. *(geeft rol bruine plakband)*

JEANNEKE: Een rol plakband.

POLLE: Voor jouw kartonnen doos van de Ikea. Ik heb gezien dat het er binnen regent. Dan kan je je huizeke wat bijplakken.

JEANNEKE: Merci.

(Jeanneke doet de "armband" aan. Kort mimespel: Polle wil Jeanneke omhelzen, Jeanneke weert hem telkens af. Julie op)

JULIE: *(tot Marcel)* Jouw date blijft wel lang weg, eh Marcel. Kan je haar eens niet bellen.

MARCEL: Ze heeft geen telefoon en geen GSM. Daar heeft ze bewust voor gekozen. Ze staat op haar privacy.

JULIE: Ach zo. Mailt ze je toevallig met een hotmailadres?

MARCEL: Ja. Hoe weet jij dat?

JULIE: Ik vermoedde het alleen maar. Jij wacht dus nog wat?

MARCEL: Ja, ja.

(Julie gaat andere klanten bedienen. Margot op)

POLLE: Waarom trouw je niet met mij, Jeanneke? Ik kan jou onderhouden, hoor.

JEANNEKE: Zo veel verdien je nu ook weer niet in de gevangenis, hè Polle.

POLLE: Ik verdien daar GOED mijn kost!

JEANNEKE: Zolang het gras groeit, ja. In de winter heb je geen nagel om aan je gat te krabben.

POLLE: *(zingt: "Laat het gras maar groeien" van Sam Goris)* De directeur van 't gevang heeft een hele grote hof. En ik mag daar al het gras afdoen, aan 5 euro per uur.

JEANNEKE: *(zichtbaar binnenpretje)* Ginder zit jouw bazin. Je kan misschien eens opslag vragen?

POLLE: Suzanne? Zit die hier?

JEANNEKE: Daar!

POLLE: *(waggelt naar Suzanne, lalt daarbij 2 x refrein van "Suzanne" van Guus Meeuwis <https://www.youtube.com/watch?v=610pOxZRID0>)*

"Suzanne, Suzanne, Suzanne, ik ben stapelgek op jou." Volgende week zit ik weer in den bak en dan kom ik jouw gazon nog eens afdoen, hè meisje. En daarna gaan we nog eens...

SUZANNE: Ga weg!

POLLE: Zeg Suzanneke, nu dat je hier toch bent, zou je mij eens geen opslag geven. *(legt arm om Suzanne's schouder)* Want 5 euro per uur is gene vette, hè meisje.

SUZANNE: Raak me niet aan! *(duwt Polle weg)*

POLLE: *(wankelt)* Maar allee, joh! Ik doe je toch geen pijn!

SUZANNE: Als je me nog één keer aanraakt, roep ik de politie!

POLLE: Oh jij deugnietje! Jij wilt me morgen jouw gazon al laten afrijden! Maar dat gaat nog niet, hoor! 'k Moet eerst mijn pas kwijt zijn. Wacht! Is hier ergens een rioolputje, dan smijt ik hem daar in. *(wankelt naar stoep)* Want de Polle is niet van gisteren, hoor. Zonder geld en zonder pas ben ik een landloper en mogen ze me maar houden tot mijn nieuwe pas gereed is. Gratis pension, jongens! Als ik een rioolputje gevonden heb, mag je de flikken roepen, hoor Suzanneke! *(zingt stukje van "They're coming to take me away" van Napoleon XIV <https://www.youtube.com/watch?v=hnzHtm1jhL4> en maakt daarbij komische danspassen)*

(Jeanneke wenkt Polle, Polle gaat bij haar z'n roes uitslapen)

SUZANNE: *(tot Margot)* Wat sta jij daar te grinniken?

MARGOT: De Polle heeft luizen en hij heeft je geknuffeld.

SUZANNE: Het is jouw schuld! Jij had die schooiers moeten wegjagen!

MARGOT: Een kennis van jou weggagen? Dat durf ik niet, hoor madame.

(Suzanne naar Jean-Marie. Julie op)

SUZANNE: We zijn weg.

JEAN-MARIE: De champagne is nog niet op.

SUZANNE: Het kan me niet schelen. We zijn weg!

JEAN-MARIE: Maar moeder...

SUZANNE: Meekomen!

MARGOT: Bedankt, mijnheer en mevrouw. Tot ziens! En vergeet niet bij de apotheker binnen te springen, mevrouw!

(Suzanne en Jean-Marie af. Heel even geeft Suzanne blijk van jeuk)

JULIE: *(lachend tot Margot)* Jij gaat nog eens in de problemen komen met je vranke snuit.

MARGOT: Ik weet het. Maar ik kan niet tegen kakmadammen die doen alsof de halve wereld van hen is. Jij kan daar precies beter tegen dan ik.

JULIE: Uiterlijk misschien wel. Maar van binnen ben ik dan ook een stoomketel, hoor.

MARGOT: Hoe hou je die stoom dan binnen?

JULIE: Dan zet ik in mijn hoofd een bepaald liedje op, waardoor ik blij glimlachen.

MARGOT: Welk liedje?

JULIE: Dit doet het altijd. *(zingt)* "Always look on the bright sight of life" van Monty Python <https://www.youtube.com/watch?v=u2UP86bciVA>)

MARGOT: *(valt vrolijk in)* Padam, padam, padam padam, padam.

JULIE: "Always look on the light side of life"

MARGOT: Padam, padam, padam padam padam.

(Jeanneke en Marcel kijken geamuseerd toe. Julie en Margot herhalen dit refrein nog eens met kleine ritmische bewegingen bij. Ze merken niet dat Laurent achter hen staat.)

LAURENT: Ladies, de audities voor cheerleaders zijn in de voetbalkantine en niet hier! Aan 't werk, zotte vlaaien! En hou het een beetje deftig.

(Margot en Julie giechelend aan 't werk. Laurent af. Muziek:

“Soundtrack van Alice in Wonderland”

<https://www.youtube.com/watch?v=s5VcWD2LI7U&index=12&list=PL518A5EC477746E0E> . Spots op Alice en Marcel. Alice “schrijdt”

glamoureuus naar Marcel, die met uitgestrekte armen naar haar gaat. Marcel leidt Alice galant naar zijn tafeltje)

ALICE: Sorry dat ik zo laat ben, Marcel. Ik wou met de trein komen. Maar ik bedacht me en ben dan toch maar met de auto gekomen. Had ik dat maar niet gedaan. Files onderweg! Files!

MARCEL: Tja, tegenwoordig zit je vaster in het verkeer dan in de gevangenis.

ALICE : *(geforceerd lachje)*

MARCEL: Ziezo. Hier zitten we dan. Eindelijk in levenden lijve samen. Zullen we iets drinken?

ALICE: Graag! Voor mij een wit wijntje, asjeblijft

MARCEL: Dan neem ik ook een wit wijntje. *(roept Margot)* Juffrouw!

ALICE: *(neemt Marcells hand)* Ik ben zo blij dat we mekaar eindelijk ontmoeten, Marcel.

MARCEL: Ik ook, Alice. Ik ook.

ALICE: Ik had nooit gedacht dat ik online verliefd kon worden. Maar man, ik heb wel zwaar te pakken. Mijn hart gaat nogal te keer, zeg. Ik ben dolverliefd op jou, Marcel. Ik zou je wel kunnen opeten.

MARGOT: En wat wilt u daarbij drinken, mevrouw?

MARCEL: *(lacht)* Breng maar twee witte wijntjes, juffrouw.

MARGOT: Komt in orde, mijnheer. *(af)*

MARCEL: Je ziet er in 't echt nóg mooier uit dan op de foto's.

ALICE: Dank u.

MARCEL: Is jouw vader een terrorist?

ALICE: Nee. Waarom?

MARCEL: Omdat zijn dochter een bom is.

ALICE: *(lacht)* Oh Marcel! Jij hebt altijd van die leuke uitspraken klaar. Daardoor ben ik van je gaan houden. Zoals deze, toen je mailde: "Als jij een hamburger was, dan noemde ik je "Mac Beauty". Dat was zo lief!
(giechelt)

MARGOT: *(op, serveert Alice en Marcel)* Een wit wijntje voor mevrouw en een wit wijntje voor mijnheer. Laat het smaken.

ALICE: Juffrouw!

MARGOT: Ja mevrouw?

ALICE: Wat doet die vlieg in mijn glas?

MARGOT: *(staart naar vlieg in glas)* Volgens mij doet ze de schoolslag.

(Marcel proest het uit)

ALICE: Ik kan daar niet om lachen. Breng me een ander glas.

MARGOT: Jazeker mevrouw. *(spurt naar café)*

MARCEL: Dat kind heeft een geweldige humor.

ALICE: Een glas wijn met een vlieg in, vind ik niet humoristisch, hoor Marcel.

MARCEL: Wil je mijn wijntje?

ALICE: Nee, ik wacht wel. Op jou heb ik ook lang moeten wachten. Want jij hield wel lang de boot af, hè.

MARCEL: Ik wou zeker zijn. Op het internet moet een mens voorzichtig zijn. Niet alles is er koosjer.

ALICE: (*lief*) Dat is waar. Maar nu vertrouw me toch, hè?

MARCEL: Zonder vertrouwen is er geen liefde, schattebout.

ALICE: Oh, Marcel. Ik hou zo van jou! En straks, mijn lieve schat, bij jou thuis, zal ik bewijzen hoeveel ik van je hou.

(*Margot op met leeg glas, spurt naar Marcel en Alice die net wilden kussen.*)

MARGOT: (*geeft leeg glas*) Alsjeblieft, mevrouw. Een ander glas.

ALICE: Een leeg glas. Wat moet ik daar mee?

MARGOT: Je vroeg toch: een ander glas?

MARCEL: (*vriendelijk tot Margot*) Goeie joke, juffrouw. Maar mevrouw zou nu wel graag een glas hebben, mét witte wijn en zonder zwemkampioen.

MARGOT: (*glimlacht*) Ok. (*af*)

ALICE: Jij woont dus helemaal alleen, darling, in een huisje op de heide.

MARCEL: Helemaal alleen. Rustig en vredig op de heide.

ALICE: Hoe idyllisch! (*roept Julie, eerst met zware stem*) Juffrouw! (*kucht, dan met middenstem*) Juffrouw!

JULIE: Ja mevrouw.

ALICE: Waar vind ik de toiletten, alsjeblieft?

JULIE: Die kant uit, mevrouw.

ALICE: Dank u wel. (*staat op*) Sorry Marcel. Maar 't was een lange rit.

MARCEL: Dat begrijp ik. Doe maar. Wij hebben tijd.

(*Alice heupwiegend af, lelijke hoest van Jeanneke*)

JULIE: Maar Jeanneke toch!

JEANNEKE: 't Is niks. Ik kan alleen vanuit mijn positie moeilijk mijn hand omhoog steken om een dienstster te roepen, eh.

JULIE: Wat scheelt er?

JEANNEKE: De vrouw die bij Marcel zit, deugt niet. Ga haar achterna.

JULIE: Heb jij iets gepakt of gespoten, Jeanneke?

JEANNEKE: Ik rook, drink en spuit niet. Ga zien wat ze doet. Rap! En zorg dat ze jou niet ziet.

JULIE: Ok. *(naar toiletten)*

JEANNEKE: *(maakt Polle wakker)* Tijd om op te staan, luiwammes!

POLLE: Nu al?

JEANNEKE: Er is werk aan de winkel.

POLLE: Ik ben in congé.

JEANNEKE: Komaan Polle, voor de maatschappij zijn we uitschot, maar voor onszelf willen we toch nog iets betekenen?

POLLE: Je hebt me nooit verteld hoe je op straat terecht gekomen bent, Jeanneke, maar een gewone ben je niet. Allee, wat moet ik doen.

JEANNEKE: Nog niks. 'k Zal 't wel zeggen als 't zover is.

POLLE: Moet je me daar voor wakker maken?

JULIE: *(op, rent naar Jeanneke)* Ze ging naar de mannentoiletten! Maar daar durfde ik niet binnengaan.

JEANNEKE: Ik vermoedde al zoiets.

JULIE: Is zij... een hij?

JEANNEKE: Die kans is groot.

JULIE: Maar dan heeft Marcel een afspraak met... Oh nee! Marcel zei dat zijn date geen gsm had en...

JEANNEKE: ... geen telefoon, alleen een hotmailadres. Dat heb ik gehoord.

JULIE: Wat moet ik nu doen?

JEANNEKE: Zorg dat Marcel hier blijft en niet met haar weggaat. En als de Polle rare dingen doet, laat hem doen. Zeg dat ook tegen Margot.

JULIE: Ok. *(af)*

POLLE: Moet ik rare dingen doen?

JEANNEKE: Kan jij nog zakkenrollen, Polle?

POLLE: Ja, maar dat doe ik niet meer. Als ze me betrappen, moet ik te lang in 't gevang.

JEANNEKE: Maar je kan het nog?

POLLE: Dat is zoals zwemmen, hè Jeanneke. Eens dat je dat kunt, leer je dat nooit af.

(ALICE op, naar Marcel,)

JEANNEKE: Die madame die nu van de toiletten komt? Ik zou willen weten wat in haar handtas zit. Kan jij die handtas even halen?

POLLE: Fluitje van een cent. *(staat op, waggelt richting Marcel)*

(Julie en Margot met glas witte wijn op. Ze fezelen op de achtergrond.)

ALICE: Ziezo. Neusje is gepoederd. *(hangt handtas aan rugleuning van de stoel, gaat zitten)*

MARCEL: Je hoefde je niet te gaan poederen! Je ziet er geweldig uit!

ALICE: Dat is een uitdrukking, hè Marcel. Dames gebruiken die om te zeggen dat ze pipi gedaan hebben.

POLLE: *(waggelt richting Alice, zingt lallend bv. "Ik ben zo eenzaam zonder jou van Will Tura)*

ALICE: Oei! Die weet precies ook niet meer waar zijn parochie is.

MARCEL: 's Morgens al zo stomdronken. Hoe zielig. Volgens mij zit daar een drama in 1000 bedrijven achter.

ALICE: Wat ben jij toch een gevoelig zieltje, Marcel. Dat vind ik net zo schattig aan jou.

POLLE: *(struikelt aan stoel van Alice, hangt over Alice's schouder. lalt)* Oooh! Dat was een zachte landing! Als jij er niet geweest was, poppeke, was ik op mijn smoel gevallen. *(moffelt handtas onder zijn jas, terwijl Alice hem*

geagiteerd probeert af te schudden.) En dan had mijn bakkes er nog veel lelijker uitgezien. Goed dat gij mij tegengehouden hebt. Ik zal voor jou eens een wit konijntje vangen, hoor. *(zingt: "lief klein konijntje had een vliegje op zijn neus" van Henkie, wankelt lallend naar Jeanneke)*

MARCEL: Gaat het, Alice?

ALICE: Ja, maar ik voel me hier niet op mijn gemak. Kunnen we niet naar jouw huis gaan. Gezellig met ons tweetjes. Jij hebt toch ook wel iets in huis om te drinken, niet?

MARCEL: Ja schatje, maar we hebben nu al besteld. Laat ons hier eerst genieten van een fris wijntje en een gezellige babbel.

(Alice en Marcel wisselen verliefde blikken uit)

JEANNEKE: *(opent handtas)* Kijk eens Polle. Handboeien, zweep, bondage touwen en... een revolver. Je zal nog eens moeten optreden, maat. *(fezelt in Polle's oor, windt dan plakband om Polle's mouwen met de kleefzijde aan de buitenkant. intussen...)*

ALICE: Nu heb ik nog altijd geen wijntje. De bediening laat hier te wensen over, hoor.

MARCEL: Ah! Daar is ze.

MARGOT: Alsjeblieft, een perfect glas witte wijn voor mevrouw. A point gekoeld en zonder heimelijk infiltrantje.

ALICE: Dat werd tijd!

MARGOT: Wensen de heer en mevrouw nog iets? Nootjes, een portie kaas, een schoteltje salami, spaghetti, tartaarbroodje, breugelbroodje...

ALICE: *(bits)* Dank u. Als we nog iets nodig hebben, roepen we wel.

JEANNEKE: Ok Polle. Let's go!

(Jeanneke schuifelt stiekem met handtas naar een tafel en wenkt Julie. Julie naar Jeanneke. Polle waggelt richting Alice.)

POLLE: *(zingt lallend dronkemansliedje, bv. "en we gaan nog niet naar huis...")*

ALICE: Oh nee! Daar heb je die zatlap weer. Wat een zottenkot is dat hier! Ik wil hier weg, Marcel.

MARGOT: Zou ik dan eerst mogen ontvangen, alsjeblieft?

ALICE: *(Alice zoekt handtas)* Waar is mijn handtas?

MARCEL: Nee nee, Alice. Ik betaal.

MARGOT: Twee glazen witte wijn, dat is dan...

(Polle verliest zijn evenwicht, molenwiek en laat daarbij de arm met kleefband bruusk op ALICE's pruik vallen.)

ALICE: *(met mannenstem)* Aaah! Godverdoeme!

POLLE: Oei! Ik ben op een dokwerker gevallen. En met dokwerkers moet je oppassen, zei ons moeder altijd. Die hebben niet alleen een kort pietje maar ook een kort lontje. Sorry maat! 'k Zal 't niet meer doen. *(heft arm op en trekt daarmee Alice's pruik af)*

ALICE: *(grist naar pruik)* Smeerlap! Geef hier! *(sleurt aan pruik)*

POLLE: *(merkt pruik aan zijn mouw)* Hé, wat is dat? Een wit konijn? Waar heb ik dat nu weer gehaald.

ALICE: *(sist)* Geef hier!

POLLE: Poten af! Da's mijn konijn! *(Alice sleurt aan Polle's mouw)* Hé, kalm eh gast! Of ik geef je een saflet op jouw geschminkt bakkes.

ALICE: Geef dat terug!

(Alice trekt pruik van Polle's mouw, Polle geeft Alice een stomp in de maag. Alice plooit dubbel.)

POLLE: Van de eigendom van een dakloze moet je afblijven! Daar zijn wij heel gevoelig aan!

ALICE: Dat zet ik je betaald!

POLLE: Dat zou ik niet doen als ik jou was.

ALICE: *(neemt bokshouding aan)*

POLLE: *(in bokshouding)* Je gaat er spijt van krijgen, hoor.

(Muziek: The good the bad and the ugly soundtrack

<https://www.youtube.com/watch?v=AFa1-kciCb4> *Figuranten*
vertrekken. Polle en Alice in gevechtspositie. Polle en Alice draaien, dreigend met gebalde handen, langzaam en evenwijdig van mekaar 270°. Als Alice met de rug naar het publiek staat en Polle tegenover Alice, geeft Polle een slag tegen Alice's gezicht. Alice wankelt. Polle stampert tegen Alice's weke delen. Alice valt, kermt. Polle neemt overwinnaarspositie aan = twee handen samen in de lucht. Alice kruipt moeizaam recht, chargeert als een stier en geeft Polle een kopstoot. Polle ploft daardoor op zitting van een stoel (die klaar stond), meteen bokst hij continue op Alice's kop alsof het een boksbal was. Als Polle er mee stopt, ligt Alice knock-out met kop op Polle's schoot. Polle "veegt" Alice's kop van zijn schoot - waardoor Alice op de grond valt. Polle stapt rond als een overwinnaar in de boksring.)

JEANNEKE: Hier Polle! Vangen!

(Jeanneke werpt handboeien, Polle vangt ze op. Jeanneke stilletjes naar haar hoekje)

POLLE: *(fier)* Hé hé! Nu mag IK dat eens doen. *(boeit Alice)*

MARCEL: *(kleintjes)* Alice?

JULIE: Ik denk dat je "Wim" mag zeggen, Marcel. "Wim Dreunmans" zo staat het op zijn paspoort.

MARCEL: Wim?

JULIE: Toen je zei dat zij... euh... hij geen telefoon en geen GSM had, alleen een hotmailadres, vertrouwde ik het al niet. En toen jouw date arriveerde, zag meteen Jeanneke dat er iets niet pluis was. Ze heeft dan Margot, Polle en mij ingeschakeld om "Alice" in 't oog te houden. Hier is haar... zijn handtas. Kijk maar eens wat er in zit.

MARCEL: *(kijkt in handtas)* Oh nee! Was dat allemaal voor mij bedoeld.

JULIE: Ik vrees van wel.

MARGOT: *(tot Julie)* Wat doen we met die dragqueen? We kunnen hem zo toch niet laten liggen?

JULIE: We zullen hem binnen sleuren. En dan kan Laurent de politie bellen.

MARGOT: Ok.

JULIE: Wil jij ons een handje helpen, Marcel?

MARCEL: J.ja. .

(Margot, Julie en Marcel dragen/sleuren bewusteloze Alice naar binnen.)

JEANNEKE: *(is haar boeltje aan 't inpakken)* Tijd om te vertrekken, Polle.

POLLE: Waarom? 't Was nu plezant.

JEANNEKE: Seffens komt de politie.

POLLE: Bwa, de politie is mijn vriend. Wel niet mijn beste vriend, maar kom.

JEANNEKE: Je zal moeten getuigen en je adres opgeven.

POLLE: Mijn adres? Da's in de Smurfenstraat, in een blauwe paddenstoel met gele bolletjes.

JEANNEKE: Ja, ja.

POLLE: Waarom moeten ze altijd mijn adres weten? Met hun stomme wetten. Je moet een adres hebben of je telt niet mee. En je moet werken. Minstens acht uur per dag. Je mag begot zelf nog niet kiezen hoe lang je wilt werken. Met hun onnozele reglementen.

JEANNEKE: Als je zo blijft mopperen, ga ik met jou niet mee.

POLLE: Maar 't is toch waar zeker. Een mens mag zijn leven niet eens zelf regelen.

JEANNEKE: Dag Polle. *(af)*

POLLE: Wacht! Ik ga mee! *(af)*

MARCEL: *(op)* Jeanneke! *(zoekt)* Jeanneke!

(Muziek: *Muziek "onder de bruggen van Parijs"*

<https://www.youtube.com/watch?v=iDltqIFM3hc>)

DOEK

2° BEDRIJF

(Muziek Muziek "onder de bruggen van Parijs"

<https://www.youtube.com/watch?v=iDltqIFM3hc>)Julie en Margot bedienen elk een tafeltje met 1 figurant. Daarna gaan ze aan de straatkant staan wachten op klanten. Figuranten lezen krant.)

MARGOT: Stel dat Jeanneke niks gezegd had gisteren. Wat zou er dan gebeurd zijn?

JULIE: Die gast was op Marcells geld uit. Dat was duidelijk. Marcel is weduwnaar, heeft een goed pensioen, woont alleen in een mooie villa en is al lang op zoek naar een nieuwe partner. Een ideale prooi.

MARGOT: Zou die gast zijn revolver gebruikt hebben?

JULIE: Waarschijnlijk wel. De politie zei toch dat hij een strafregister had.

MARGOT: Jesus! Op internet daten is toch zo gevaarlijk. Gelukkig heeft Marcel hem nooit gezegd heeft waar hij woont. Hij zou kunnen terugkomen als hij vrij komt.

JULIE : Heb jij al eens online gedated?

MARGOT: Ik? Nee! Op het internet vind je immers geen prins op het witte paard, alleen maar ene op een witte muis.

JULIE: Eigenlijk waren Jeanneke en de Polle de helden van de dag. Zonder hen had het verkeerd kunnen aflopen. Marcel wou hen gisteren nog bedanken, maar ze waren weg.

MARGOT: Tja. Daklozen zijn niet zo gesteld op een ondervraging van de politie. Die houden zich liever gedeisd.

LAURENT: *(op)* 't Is kalm vandaag, eh.

JULIE: 't Is dinsdagvoormiddag, eh. Nog een paar uurtjes en dan zal het wel weer los lopen.

LAURENT: Wil jij in de keuken al wat breugelbroodjes en tartaarbroodjes klaar maken, Margot? Een stuk of 10 van elk is voorlopig genoeg. De geperste kop en filet americain liggen in de ijskast.

MARGOT: Okido. *(af)*

LAURENT: En? Ben je al wat bekomen van gisteren?

JULIE: Dat gaat, ja.

LAURENT: Je stond te daveren op je benen. Ik wou je vandaag eigenlijk een dagje verlof geven. Maar ik kan je zo moeilijk missen. Jij bent het zonnetje van mijn terras.

JULIE: *(lachend)* Pas op, eh Laurent. Je legt de bal voor de goal.

LAURENT: Hoezo?

JULIE: Zo'n compliment! Dan kan ik toch niet anders dan opslag vragen.

LAURENT: Jij bent meer waard, meisje, dat weet ik wel. Als de zomer een beetje meevalt dit jaar, val jij ook in de prijzen, hoor.

(Muziek: Devil in disguise - Elvis.

https://www.youtube.com/watch?v=m3_Q96eJr1k

Brigitte hoofs-elegant op, neemt plaats aan tafeltje vooraan)

LAURENT: Oh boy! Wat een knappe griet!

JULIE: Daar gaan zijn hormonen weer!

LAURENT: Zeg nu zelf! Dat is toch een knappe!

JULIE: Haar voorgevel is nep. Chirurgen die zulke borsten maken, zouden ze hun licentie moeten afpakken.

LAURENT: Dat zijn echte!

JULIE: Dat zijn siliconen. En pas maar op. 't Zou kunnen dat ze nog een Tupperware doos heeft ook.

LAURENT: Julie!

JULIE: Diensters moeten gevat zijn, hè Laurent. Die hebben geen tijd voor lange redevoeringen.

LAURENT: Ik ga haar bedienen. Ken jij nog een goeie openingszin?

JULIE: Een openingszin voor jou? Ja. Je zou kunnen zeggen: "Hallo juffrouw. Ik heb zin en jij hebt opening."

LAURENT: Dat ligt er te dik op. 'k Ga het charmant proberen. *(gaat naar Brigitte)*

JULIE: *(terzijde)* Veel plezier in Silicon Valley. *(blijft afzijdig staan)*

LAURENT: *(tot Brigitte)* Goedemorgen jongedame. Ik zag je toekomen en ik moet zeggen, jij loopt wel heel elegant. Heb je dat ergens geleerd of heb je dat van nature?

BRIGITTE: *(gecharmeerd)* Nee, ik ben geen fotomodel, als dat is wat je bedoelt.

LAURENT: Dus alles aan jou is puur natuur?

BRIGITTE: Dat is wel een indiscrete vraag, eh mijnheer.

LAURENT: Laurent. Zeg maar Laurent. Ik ben de uitbater van deze zaak.

BRIGITTE: Ah, de chef. Aangenaam!

LAURENT: En u bent?

BRIGITTE: Een klant die een glas spuitwater wil bestellen.

LAURENT: Daar kan ik voor zorgen.

BRIGITTE: En ik zou ook een paar streekbladen mogen inzien?

LAURENT: Mag ik daaruit concluderen dat u niet van hier bent?

BRIGITTE: Ja, dat mag.

(Brigitte's GSM meldt een bericht) Oh. Een berichtje. Sorry. *(leest de boodschap, negeert Laurent)*

LAURENT: Doe maar, hoor. 'Multitasking' is hip! *(terzijde)* Stomme GSM's. *(af)*

MARCEL: *(op)* Goedemorgen, Julie. Nog eens een dikke merci voor alles wat je gisteren gedaan hebt, eh.

JULIE: Dat was graag gedaan, Marcel. Let in 't vervolg maar goed op voor je nog eens met iemand van het internet afspreekt, ok?

MARCEL: Dat doe ik nooit meer! Nooit meer! Ik heb vannacht besloten dat ik zonder vrouwtje ook gelukkig moet kunnen zijn... Jij bent ook alleen, eh? Hoe kom jij die eenzame dagen door?

JULIE: Met dromen, Marcel. Met dromen, hopen en wachten. Wil je iets drinken?

MARCEL: Ja. Breng maar een koffie en een uitgestelde koffie¹. (*gaat aan tafel zitten*)

JULIE: De uitgestelde voorbehouden voor Jeanneke?

MARCEL: Inderdaad. Maar ik zou wel iets meer willen doen om haar te bedanken. Weet jij waarmee ik haar een plezier kan doen?

(*Margot op*)

JULIE : Ik weet dat ze sigarettenpeuken verzamelt, daar haalt ze tabak uit en verkoopt die aan haar lotgenoten. Misschien een volle asbak met een strik rond?... Nee wacht. Ik vraag het aan Margot. (*roept*) Margot! (*tot Marcel*) Margot studeert voor maatschappelijk assistent. Misschien heeft zij een idee. (*tot Margot*) Marcel zou Jeanneke een cadeau willen geven. Wat geef je zoal aan een dakloze?

MARGOT: Ah, dat is toch niet moeilijk. Ze is "dak"-loos.

JULIE: Ah ja! Een dak! Daar zou ze wel blij mee zijn.

MARGOT: Ik bedoel: onderdak. In een tuinhuisje of zo.

JULIE: Of van achter in de hof in een stacaravan.

MARGOT: Of in de logeerkamer.

JULIE: Ik vind dat een goed idee.

MARCEL: Euh... Wacht nog even met die koffies, Julie. Ik ga eerst een boodschap doen.

JULIE: Wat ga je kopen? Een tuinhuis?

¹ Uitgestelde koffie: in veel café's, vooral in de steden, betaal je een extra koffie die niet jij maar een dakloze krijgt.

MARCEL: Met een kilo tabak zal ze ook wel blij zijn, zeker? (af)

MARGOT: Dat is het verdomde aan daklozen, eh. Je krijgt ze moeilijk verkocht als volwaardige mens. Omdat ze er zo slonzig uitzien en stinken. Ze weten wel waar ze kunnen douchen en ze doen dat soms ook wel. Maar hun zelfrespect is gecrasht. En daarom doen ze geen moeite meer om naar onze normen van fatsoen te leven. Waarom zouden ze ook? 't Zijn paria's. Ze zijn uitgestoten.

JULIE: Moest Jeanneke opgekuist zijn, zou dat een schoon madame zijn?

MARGOT: Ze zal er niet zo knap uitzien zoals die juffrouw daar, maar...

JULIE: Die daar! Dat is een siliconenpop. Helemaal opgespoten. Alles nep. Laurent is wég van dat Microsoft-geval. En dat snap ik niet, eh! Hoe kan je verliefd worden op zo'n synthetisch ding.

MARGOT: Hé! Heb jij een boontje voor Laurent?

JULIE: Ik? Hoe kom je daar bij?

MARGOT: Zoals jij de concurrentie afkraakt, lijkt dat duidelijk.

JULIE: Laurent is getrouwd met zijn zaak. Als wij zorgen dat die floreert, is hij content. Kom, we zetten ons liefste smoeltje op en aan 't werk!

MARGOT: Denk je echt dat hij het met Madame Microsoft gaat aanleggen?

JULIE: Zonder twijfel.

MARGOT: Zal ik haar buiten werken?

JULIE: Och, daarna komen Madame Apple en Madame Intel en Madame Google en madame Facebook. Hier zitten dagelijks zulke hormoonkiekens. En dan herleeft Laurent. Flirten met mooie of rijke madammen is zijn hobby. En wat heb je aan een sprinkhaan die van de ene bloem naar de andere hopt.

(Margot en Julie aan 't werk. Muziek: Intro "Wandering Star" van Lee Marvin <https://www.youtube.com/watch?v=NTyMtAbaG08> – Jeanneke op met boodschappentrolley, gaat in haar hoekje zitten, zet een collectedoos voor zich neer. Laurent op met glas spuitwater en streekkranten)

LAURENT: Kijk eens wat ik voor u gemaakt heb, jongedame. Een compositie van spuitwater, een blaadje munt, een vrolijk rietje, een schijfje citroen en een zonnig parasolletje.

BRIGITTE: Dat ziet er mooi uit. Dank u.

LAURENT: En hier zijn de streekkranten.

BRIGITTE: Dank u. U heeft hier blijkbaar een goed draaiende zaak.

LAURENT: Ik mag niet klagen. Zoek je iets speciaal in de streekkrant?

BRIGITTE: Ik wou de rubriek immobiëlen inkijken. Ik zoek namelijk onderkomen voor een week. *(poeslief)* Heb jij toevallig een kamer voor mij?

LAURENT: *(verrast)* Een kamer?... *(lacht)* v.voor jou?...

(Julie laat opzettelijk haar gevuld plateau vallen. Gerinkel. Laurent naar Julie, helpt opruimen)

JULIE: Sorry. Een ongelukje.

LAURENT: 't Is niet erg. Ik help wel.

JULIE: Een charmante cafébaas die zijn personeel helpt. Daar ga je mee scoren.

LAURENT: Bij jou?

JULIE: Bij die troela.

LAURENT: Nah... Het loopt wel los. Allee, figuurlijk dan. Want, je had wel gelijk, ze is verbouwd, er wiebelt niks aan. Maar't is wel een knappe, eh.

JULIE: Ja. Het terras fleurt er helemaal van op.

(Julie en Laurent af. Margot op. Jean-Marie op, gaat aan tafel zitten. Jeanneke glimlacht)

MARGOT: Hé Jean-Marie!

JEAN-MARIE: Aanwezig, zoals gevraagd.

MARGOT: Eigenlijk weet ik niet goed wat zeggen.

JEAN-MARIE: Je wou wat vertellen, over onze studententijd.

MARGOT: Ja, da's juist. Euh... Zal ik eerst iets halen om te drinken?

(Lieselotte op met kinderwagen, Julie op)

JEAN-MARIE: Wel ja, een pintje en breng voor jezelf ook iets mee.

MARGOT: Ok! *(wil vertrekken)*

JULIE: Hé Lieselotte! Weer op wandel?

(Jean-Marie veert op)

LIESELOTTE: Zolang het goed weer is, moet ik er van profiteren, eh.

MARGOT: Oh! Jij bent de jongedame die ik vervang. Mag ik eens naar de baby kijken?

LIESELOTTE: Natuurlijk.

MARGOT: Goh wat een schoontje!

(Achtergrondmuziek: "con te partiro" orchestraal

<https://www.youtube.com/watch?v=fpBg62F753g>)

JEAN-MARIE: Lieselotte?

LIESELOTTE: Jean-Marie!

JEAN-MARIE: ... Heb jij een baby?

LIESELOTTE: ... Ja.

JEAN-MARIE: ... Op wie lijkt hij?

LIESELOTTE: ... Op jou.

JULIE: Wablieft!

JEAN-MARIE: ... Ben ik vader?

LIESELOTTE: ... Ja.

JULIE: Is HIJ de vader!

MARGOT: *(naar Jeanneke)* Wel potverdekke! Jij wist dat!

JEANNEKE: *(glimlacht)*

JEAN-MARIE: Ik hou nog altijd van jou, Lieselotte. Maar mijn moeder...

LIESELOTTE: ... vond mij te min. Dat weet ik.

JEAN-MARIE: Ik moest kiezen tussen jou of mijn studie.

LIESELOTTE: Dan heb je een goeie keuze gemaakt.

JEAN-MARIE: Ik heb je overal gezocht. Ik wist niet waar je woonde of werkte.
Mijn nu kan mijn moeder de pot op! Ik ben nu afgestudeerd. En ik wil
jou, en onze baby. Wil jij mij nog?

LIESELOTTE: Oh Jean-Marie!... Natuurlijk wil ik jou!

(Lieselotte en Jean-Marie omhelzen elkaar hartstochtelijk.)

MARGOT: *(tot Jeanneke)* Jij werkt met omwegen, eh. Je brengt vanalles in
orde zonder dat je er zelf bij betrokken bent.

JEANNEKE: Daklozen hebben geen rechten. Zelfs het recht niet om goed te
doen. Want wie gelooft zo'n uitgerangeerde slons? Niemand toch?

(Jean-Marie leidt Lieselotte en kinderwagen naar tafeltje.)

JULIE: *(tot Jean-Marie)* Daar drinken we er toch ene op, eh moederke en
vaderke? Champagne?

LIESELOTTE: Voor mij niet. Ik geef borstvoeding. Maar wel een koffie graag.

JEAN-MARIE: Een pintje en een koffie dan. Of nee: nog een uitgestelde koffie
ook. Voor Jeanneke.

JULIE: Komt in orde. *(af)*

JEAN-MARIE: Hoe heet ons boeleke?

LIESELOTTE: Thomasje.

(Lieselotte en Jean-Marie zijn een romantisch stel.)

BRIGITTE: *(stoot haar glas water om)* Oh Nee! *(roept Margot)* Juffrouw!

MARGOT: Oeps! Madame Microsoft roept. *(naar Brigitte)* Ja mevrouw, wat kan
ik voor u doen?

BRIGITTE: Ben jij blind of wat? Mijn glas is omgevallen.

MARGOT: Oh. Maar dat breng ik voor u graag in orde hoor mevrouw. *(zet glas recht)* Voilà. Het staat weer recht.

BRIGITTE: Hou je me voor de gek of ben jij zo dom? Sta daar zo niet te grinniken, trut! Maak die troep hier binnen de twee minuten opgeruimd is! Stomme Trien!

MARGOT: Je hoeft op mij niet te schelden, mevrouw. Jij hebt je glas omgestoten, ik niet.

BRIGITTE: Je werkt op mijn zenuwen, kind! Ruim die boel op! En zonder commentaar of ik roep de baas er bij.

MARGOT: Jazeker mevrouw.

BRIGITTE: En breng voldoende keukenrol mee want alles zwemt in het water. Vooruit! Waar wacht je nog op? Moet ik nog uitleggen hoe je het moet doen, misschien?

MARGOT: Nee mevrouw, als ik gemekker wil horen, koop ik wel een geit. *(af)*

(Julie op, serveert 1 koffie bij Jeanneke, 1 pintje + 1 koffie bij Lieselotte en Jean-Marie, serveert daarna figuranten. We horen tune van Brigitte's GSM.)

BRIGITTE: *(belt)* Met Brigitte Hoste.... Ja mijnheer Van Genechten, dat weet ik... *(Jeanneke kijkt op)* Natuurlijk nemen ze alles mee... Ja Charel, "ons" bed ook. *(Jeanneke sluipt met haar koffie naar Brigitte)* De inboedel stond op mijn naam, weet je nog?... Dat laat me koud, man. Je had maar zo stom niet moeten zijn om alles op mijn naam te zetten... Je kan de pot op, Charel! Je dacht toch niet dat ik heel mijn leven bij zo'n oude zak als jij bleef zitten... Zoek maar een ander groen blaadje. *(einde gesprek)*

JEANNEKE: *(staat bij Brigitte, met ingehouden woede)* Brigitte Hoste. Is het zo ver, ja? Is Charels geld op? 't Heeft lang geduurd.

BRIGITTE: Stap het af, vieze sloor! Je lult uit je bek en je stinkt!

*(Margot op met keukenrol, ziet Jeanneke koffie in Brigitte's gezicht kappen.
Jeanneke gaat terug in haar hoekje zitten)*

BRIGITTE: *(tot Margot)* Die smerige landloopster, dat krapuul, heeft koffie over mij gekiept!

MARGOT: En de koffie was niet warm genoeg, zeker?

BRIGITTE: Daar gaat het niet om! Ik... ik wil klacht indienen!

MARGOT: Ok. Klacht ontvangen. En kuis het nu maar zelf op. Het personeel is niet verantwoordelijk voor gebeurlijke ongevallen. *(werpt keukenrol naar Brigitte, gaat naar Jeanneke)*

BRIGITTE: *(verontwaardigd)* Oh! Maar dat laat ik zo niet! *(af naar café)*

MARGOT: Wat scheelt er, Jeanneke?

JEANNEKE: Niks.

MARGOT: Oh komaan! Ik heb gezien wat je gedaan hebt. Daar moet je een heel goede reden voor gehad hebben, anders had je dat iemand anders dat wel laten afhandelen.

JEANNEKE: Mijn reden was wraak. Is dat een goede reden?

(Dronken Polle luidruchtig op met flesje bier en rugzak, aan zijn mouw plakband en haar van Alice's pruik, waggelt, zingt lallend dronkemanslied bv. "in de hemel is geen bier", knalt overal tegenaan. Margot en Julie snellen ter hulp: tafels tegenhouden, stoelen rechtzetten enz. Als Polle te dicht bij Lieselotte en Jean-Marie komt, verhuizen ze naar een andere tafel.)

POLLE: *(botst bijna op Julie, zingt)* "Hé schoon wijveke, ge weet da 'k u geire zie"... Breng eens een pintje, schatteke. 'k Heb dorst.

JULIE: Nee Polle. Hier wordt niet getapt voor alcoholisten.

POLLE: Niet voor alcoholisten? Wil jij daarmee zeggen dat ik een alcoholist ben?

JULIE: Ja Polle.

POLLE: Ikke? Een alcoholist? *(waggelt naar Jeanneke)* Jeanneke! Jeanneke!
Ben ik een alcoholist?

JEANNEKE: Nee Polle. Je hebt alleen een doseringsprobleem.

POLLE: Lap! Daar heb je ze weer met haar geleerde woorden. *(tot omstaanders)* Ze spreekt er niet over, eh. Maar ik weet het! Jeanneke heeft letters gegeten. Hopen letters!... Die kan klappen gelijk een advocaat!... En daarom versta ik ze niet altijd... *(tot Jeanneke)* Zei jij dat ik niet zat was, Jeanneke?... Volgens mij ben je er naast. Ik draai gelijk zot. Mag ik efkes bij jou komen liggen?

(Polle legt zich bij Jeanneke, Jeanneke staart somber voor zich uit.)

LIESELOTTE: Zou dat waar zijn? Zou Jeanneke gestudeerd hebben?

JULIE: Dat zou wel eens kunnen. Ze is in ieder geval bij de pinken.

JEAN-MARIE: Maar als ze gestudeerd heeft, waarom gaat ze dan niet werken?

MARGOT: Dat is rapper gezegd dan gedaan. Daklozen hebben geen adres, geen telefoon, geen bankrekening, niks! Probeer dan maar eens aan fatsoenlijk werk te geraken.

JEAN-MARIE: Maar dan moet ze vroeger toch de gelegenheid gehad hebben om te gaan werken?

JULIE: Misschien heeft ze ooit gewerkt, maar heeft ze onderweg pech gehad.

LIESELOTTE: 't Is zonde, eh. Want zelfs al ziet ze er vies en slonzig uit, lijkt me dat wel een lief madammeke.

MARGOT: Hé! Ik heb een idee! Woon jij hier ver vandaan, Lieselotte?

LIESELOTTE: Nee. Drie straten verderop.

MARGOT: Zou jij Jeanneke willen opkalefateren? Haar een bad geven, haar haar brushen, een beetje schminken en... Hm. Kleren. Hoe gaan we dat fiksen.

LIESELOTTE: Ik nog wel wat in mijn kast hangen.

JULIE: En schoenen?

LIESELOTTE: Als ze dezelfde maat heeft, mag ze van mij een paar hebben.

MARGOT: En anders ga je maar een paar schoenen kopen. Ik betaal ze wel.

JEAN-MARIE: En denk je dat Jeanneke zo maar zal meegaan? Of willen jullie haar ontvoeren?

JULIE: Oeps!

(Laurent en Brigitte gearmd op)

LAURENT: Welke dienstster was het, schatje?

BRIGITTE: Die! *(wijst Margot)*

LAURENT: *(streng)* Margot! Kom eens hier!

MARGOT: *(slaat een kruis)* Nu en in het uur van onze dood, amen. *(naar Laurent)* Ja, mijnheer.

LAURENT: Heb jij een keukenrol naar deze juffrouw gegoid?

MARGOT: Ja mijnheer.

LAURENT: En heb je haar "een geit" genoemd?

MARGOT: Nee mijnheer.

BRIGITTE: Dat is wel waar! En je vertikte het om mijn tafel proper te maken. Je lachte me uit en gedroeg je onbeschoft en astrant. *(tot Laurent)* Dank haar af! Op staande voet! Zo'n dienstster is niet goed voor de zaak. Zo iemand jaagt de klanten weg, schat.

(Jeanneke sluipt met grote omweg richting Brigitte)

JULIE: *(verontwaardigd)* Schat?! Schat!?! *(stevent naar Laurent)* Als jij Margot afdankt, eh vent, dan span je die siliconentroela maar voor jouw kar, laat haar dan maar haar benen onder haar strakgetrokken lijf onderuitlopen. Want als Margot weg moet, wordt het hier stikdonker. Wat dan is het zonneke van jouw terras ook weg. "Schat".

LAURENT: Maar Julie! Jij bent mijn rechterhand!

BRIGITTE: Och, laat haar gaan, schatje. Er zijn werkzoekenden bij bosjes.

LAURENT: Maar ik kan Julie niet missen!

LIESELOTTE: En kan je mij missen als Margot weer gaat studeren, mijnheer Laurent?

LAURENT: Ja maar, jij komt toch terug na je bevallingsverlof? Of niet?

LIESELOTTE: Als je Margot afdankt kom ik niet meer terug. Dan dien ik na mijn bevallingsverlof mijn ontslag in en mag je mijn opzeggingsvergoeding betalen.

(Margot, Julie en Lieselotte gaan samen, afwachtend, achteraan in een hoekje staan, Jean-Marie met kinderwagen gaat er bij staan.)

BRIGITTE: Mouterij van de meiden. *(spottend lachje)* Laat ze maar doen, schat. Zij trekken toch aan het korste eind.

JEANNEKE: *(staat inmiddels bij Brigitte. Snokt hoofd van Brigitte bij de haren achteruit, sist)* Vandaag trek jij aan het kortste eind, aasgier! Hier gaat jouw vlieger niet op. Vijf jaar geleden heb je mijn man zo zot gemaakt dat hij als een schoothondje achter jou aanliep; dat hij al het geld uit onze zaak haalde, de boel failliet liet gaan en mij met een berg schulden liet zitten die ik niet kon betalen. Dat ga je voor mijn ogen geen tweede keer lappen. Van mijnheer Laurent blijf je met je fikkels af, begrepen!

BRIGITTE: Gij zijt zot, mens! Ik ken jou man niet eens.

JEANNEKE: O jawel, jij kent hem. Je hebt hem pas laten zitten. Zijn geld was op zeker? *(snokt aan Brigitte's haren)* Antwoord! Was zijn geld op? *(schreeuwt)* Was zijn geld op?

(Polle wordt wakker)

BRIGITTE: Ja, dat was op! *(vals lachje)* Hij mag terug naast jou komen liggen, hoor. In de goot.

JEANNEKE: Dus alleen mijn leven ruïneren was niet genoeg. Twee mensen moeten opdraaien voor de luxe van één uitgekookte hoer! Voor een canaille! Een hebzuchtige lellebel!

POLLE: Problemen Jeanneke?

JEANNEKE: Ja Polle.

POLLE: Kunnen wij het met twee af?

JEANNEKE: Nee.

POLLE: Ok. *(fluit op vingers)*

(Muziek: eerste 30 sec. van West-side-story Prologue

https://www.youtube.com/watch?v=bxoC5Oyf_ss

Figuranten, gekleed als clochards, - een van hen kan grimeur/grimeuze zijn - onheilspellend, knippend met de vingers op langs beide kanten. Laurent bang af in café, gluurt door het raam. De clochards staan uiteindelijk in een halve cirkel rond Brigitte en Jeanneke. Brigitte is bang.)

POLLE: *(iets minder dronken)* Wat wil je dat we er mee doen, Jeanneke? Overgieten met pek, kaal scheren, wat tanden uitslagen, een paar piercingske maken, voetjes verzorgen met een dunschillertje, strippen? Persoonlijk ben ik voorstander van het laatste.

JEANNEKE: Kaal scheren.

POLLE: *(enthousiast)* Overal?

JEANNEKE: Alleen haar kop.

(Polle duwt Brigitte op een stoel. De figuranten gaan dicht bijeen in kring rond Brigitte staan, zodat Brigitte onzichtbaar is. Muziek: "Figaro", gezongen door "Pavarotti"
<https://www.youtube.com/watch?v=RTk79LAd0eM> *De figuranten halen scharen en tondeuzes boven, buigen zich over Brigitte en werpen her en der plukken (pruiken)haar omhoog. De grimeur/grimeuze zorgt dat Brigitte realistisch-kaal kan tevoorschijn komen. Als de muziek stopt, gaan de figuranten enkele stappen achteruit. We zien een kale Brigitte wenen.)*

BRIGITTE: *(wenend)* Is 't gedaan.

JEANNEKE: Bijna. Ik wil eerst weten waar je Charels meubelen opgeslagen hebt.

BRIGITTE: In een opslagruimte.

JEANNEKE: Adres?

BRIGITTE: Zit in mijn handtas.

JEANNEKE: *(neemt Brigitte's handtas)* Sleutel en toegangscode?

BRIGITTE: Ook in mijn handtas. 't Zit allemaal in die witte briefomslag.

JEANNEKE: *(Jeanneke neemt briefomslag, geeft hem aan Polle)* Hier! Ga met onze vrienden naar dat adres. Alles wat je daar vindt, mag je meenemen. 't Is een tractatie van het huis... *(met verstikte stem)* Van mijn huis.

POLLE: Maar Jeanneke, als het van jou is, dan...

JEANNEKE: Niet tegenpruttelen. Vertrekken en merchandise ophalen!

POLLE: En die Brigitte?

JEANNEKE: Dat kan me geen donder meer schelen. Vertrek maar. *(tot Brigitte)* En jij ook. Ik wil jou alleen nooit meer zien. Nooit meer! Maar o wee als je ooit nog eens probeert om levens te ruïneren, Mijn vrienden zijn overal ongemerkt aanwezig. Ze zullen je weten te vinden. *(tot figuranten)* Bedankt vrienden. Volg Polle. Hij weet waar er zonder problemen wat te gappen is.

(Polle en juichende figuranten af.)

BRIGITTE: *(kleintjes)* M.mag ik gaan?

JEANNEKE: Wie houdt je tegen?

(Jeanneke gaat naar haar hoekje. Brigitte snel af. Laurent op in deurgat)

LAURENT: *(bang)* Z.zijn ze weg?

JULIE: Ja. Kom maar uit je hol, broekschijter.

LAURENT: Wat was dat allemaal? (*merkt plukken haar, bang*) Hebben ze haar g.gescalpeerd?

JULIE: Maar nee. Ze hebben alleen haar haar wat opgeknipt. En hoe zit het? Wordt Margot afgedankt? Dan mag je de boel hier zelf opruimen, hoor, want dan ben ik weg.

LAURENT: Nee, nee. Blijf maar... (*kleintjes*) Er wordt niemand afgedankt.

JULIE: Goed. Dan ga ik een borstel en blik halen. (*af*)

(De baby weent. Lieselotte en Jean-Marie naar tafeltje. Lieselotte leert Jean-Marie een luier verversen. Inmiddels gaan de dialogen door.)

LAURENT: (*tot Margot*) Je mag blijven. Maar dan verwacht ik wel dat je vriendelijker bent tegen de klanten, dat je de tafels proper maakt als er gemorst is en dat je niet met keukenrollen gooit.

MARGOT: Sorry mijnheer. Maar ik had geen goed gevoel bij die siliconengriet. Julie had al laten horen dat ze jaloers was omdat jij er mee aanpakte. En toen Jeanneke koffie over haar kiepte, wist ik dat...

LAURENT: (*onderbreekt*) Was Julie jaloers?

LIESELOTTE: (*tot Laurent*) Wat ben jij toch een blinde mol!

LAURENT: (*aangenaam verrast*) Julie?

(Julie op met borstel en blik.)

LAURENT: (*liefjes*) Zou ik jou eens onder vier ogen kunnen spreken, Julie?

JULIE: Seffens, als dit opgekuist is.

LIESELOTTE: (*neemt borstel en blik over*) Dat doe ik wel. Ga maar.

(Glimlachende Laurent en verbaasde Julie af. Lieselotte poetst. Mondjesmaat komen er terug klanten. Margot gaat naar Jeanneke.)

MARGOT: Jeanneke. Kunnen we jou plezier doen met een heerlijk warm bubbelbad?

JEANNEKE: *(kregelig)* Als ik te hard stink naar je goesting, ga ik wel ergens anders zitten.

MARGOT: Maar nee! Lieselotte en Jean-Marie zijn je enorm dankbaar omdat je hen weer hebt samengebracht. Ze willen iets terug doen.

JEANNEKE: Dat hoeft niet.

MARGOT: Komaan geef ze die kans. Als iemand jou gelukkig gemaakt heeft, zou je toch ook iets willen terug doen?

JEANNEKE: *(onwennig)* Ja, maar...

MARGOT: Wel dan. Ze bieden je een gratis verwenkuur aan: een zalig bad en een make-over, bij Lieselotte thuis. Ze zouden heel blij zijn als je hun geste aanvaardt. Toe, zeg ja... Je gaat er van genieten, hoor!

JEANNEKE: *(lachje)* Ok. Jij wint.

MARGOT: Fantastisch! *(roept)* Lieselotte! Jeanneke wil mee gaan.

LIESELOTTE: Oh! Dat is fijn! Ik kom! *(legt baby in Jean-Marie's armen)*

JEANNEKE: Moet dat nu?

MARGOT: Tenzij jij iets anders gepland had.

JEANNEKE: *(schokschoudert)*

LIESELOTTE: Kom Jeanneke. Ik woon maar drie straten verder. *(tot Margot)* Ik laat Thomasje bij Jean-Marie. Als hij er geen raad mee weet, wil jij dan helpen?

MARGOT: Natuurlijk. *(tot Jeanneke)* Geniet er van!

(Lieselotte en Jeanneke met trolley af)

JEAN-MARIE: Ik hoop dat Lieselotte niet te lang achter blijft, want van baby's heb ik niet veel verstand.

MARGOT: Och, dat leer je vanzelf. Als je het niet aan kunt, roep je maar. Dan help ik wel. *(naar figuranten (jong koppel) die willen bestellen)* En zeg het eens, wat mag ik brengen. *(man bestelt grote Stella)* Een grote

Stella voor de jongeman. En voor u, juffrouw? (*juffrouw zegt "Voor mij een kleine"*) Een kleine! Sorry, mevrouw, maar ik ben hier als dienstster aangesteld en niet als ooievaar". (*gelach*)

(*Muziek: refrein van "I feel pretty" – Julie Andrews*

<https://www.youtube.com/watch?v=-0uiCkY67Rg>

Julie op, walst uitgelaten met dienblad op vingertoppen tussen tafeltjes door.)

MARGOT: Is het hier dinsdagsvoormiddag showtime?

JULIE: Hij heeft me gekust! En... en!... Hij heeft me ten huwelijk gevraagd.

MARGOT: Waw!

JULIE: Eindelijk! Na al die jaren!

MARGOT: Ja joh. Liefde is de allermoeilijkste puzzel, ook al bestaat hij maar uit twee stukjes.

JULIE: Ik ben zo gelukkig!

MARGOT: Ik ben blij voor jou (*omhelst Julie*).

(*baby weent, Jean-Marie staat hulpeloos bij kinderwagen*)

MARGOT: Ga jij hem even helpen? Hij zit nog in de knoei met de postnatale vaardigheden. (*af*)

JEAN-MARIE: Hij weent... Eerst werd hij helemaal rood en toen begon hij te wenen.

JULIE: (*snuffelt aan baby*) Dat is een grote boodschap. (*tot baby*) Jij kleine stinker! (*legt baby op tafel*) Geef eens vochtige doekjes en een propere luier.

JEAN-MARIE: (*zoekt in kinderwagen*) Vochtige doekjes vochtige doekjes...

JULIE: Dat is die doos daar. (*opent baby's luier*)

JEAN-MARIE: (*geeft doos, knijpt neus dicht*) Mijn God! Wat is dat!

JULIE: (*tot baby*) Ja Thomasje, dat is platte peperkoek, hoor.

JEAN-MARIE: (*walgt*) Wat een hoop! Is dat normaal?

JULIE: (*verschoont baby, legt vuile luier op tafel*) Ik denk het wel. Maar laat hem voor de zekerheid seffens maar wat water tutteren.

JEAN-MARIE: (*walgt*)

JULIE: (*lacht*) Als je er niet tegen kan, smeer dan in 't vervolg wat Vickx onder je neus. Dat helpt.

JEAN-MARIE: (*kleintjes*) In 't vervolg?

JULIE: Tja. Ik veronderstel dat jij en Lieselotte gaan samenwonen.

JEAN-MARIE: Ja, ja. Dat wel.

(*Margot op, bedient de figuranten.*)

JULIE: Ziezo. Thomasje is weer netjes.

LAURENT: (*op, roept*) Julieke! Wil je me een handje komen helpen?

JULIE: Natuurlijk, schat! (*geeft baby aan Jean-Marie, huppelt naar Laurent. Beiden af*)

(*Muziek: "Tula tula" van Helmuth Lotti.*)

<https://www.youtube.com/watch?v=K4LDnFvWDxo> Lieflijke scène. Glimlachend koestert Jean-Marie de baby op zijn arm, met z'n vrije hand draagt hij de vochtige gebruikte vochtige doekjes naar de vuilnisbak. Als laatste neemt hij de vuile luier, houdt hem ver van zich af boven een stoel. Dan Suzanne op met meerdere draagtassen.)

SUZANNE: Jean-Marie!

JEAN-MARIE: Moeder! (*legt luier snel op stoel*)

SUZANNE: Wat doe jij hier?

JEAN-MARIE: Ik ben aan 't, aan 't... babysitten!

SUZANNE: Maar enfin, Jean-Marie! Ben jij op je kop gevallen! Een burgerlijk ingenieur en zoon van de manager van een penitentiaire instelling die in 't openbaar aan 't babysitten is! Wat moeten de mensen wel niet denken! Van wie is die kleine?

JEAN-MARIE: Van... een dienstster.

SUZANNE: Wablieft! Maar die vlieger gaat niet op! Mijn zoon houdt geen baby's bij, en zeker geen gebroed van klootjesvolk. Dat ze zelf op hun kleine passen. Geef dat jong hier! *(grijpt baby, naar Margot, legt baby op Margots dienblad)* Hier zie, mammezel! Zorg er zelf voor! Wie zijn gat verbrandt, moet maar op de blaren zitten. *(naar Jean-Marie)*

(Marcel op met 2 identieke cadeautjes, neemt plaats)

JEAN-MARIE: Moeder, ga even zitten.

SUZANNE: Mee naar huis, jij!

JEAN-MARIE: Wij moeten eens praten, moeder.

SUZANNE: Ja, dat moeten wij dringend eens doen. Onder vier ogen. Kom maar eens gauw mee!

JEAN-MARIE: Ik wil hier praten. *(gaat aan tafel naast kinderwagen zitten)*

SUZANNE: *(loopt hem na, briesend)* Naar huis heb ik gezegd!

MARGOT: *(heeft intussen baby in kinderwagen gelegd)* Ga zitten, mens! *(duwt Suzanne op stoel met vuile luier)* Doe nu eens normaal!

(Suzanne stapt dreigend naar Margot, de luier plakt aan haar achterste. Jean-Marie proest. Marcel monkelt. Margot houdt dienstblad beschermend voor hoofd.)

SUZANNE: Jij vranke tik! De vorige keer was je ook al zo astrant. Maar deze keer laat ik het er niet bij. Dit krijgt een staartje.

JEAN-MARIE: *(lacht)* Dat hééft al een staartje!

SUZANNE: *(tot Jean-Marie)* Kom er niet tussen! *(tot Margot)* Jij werkt hier niet lang meer!

MARGOT: Dat klopt. Nog hooguit een maand. En als je dat nog te lang vind, mag je bij mijn baas nog altijd je beklag doen. Kakmadame!

SUZANNE: *(verontwaardigd)* Oooh! *(naar Jean-Marie)* Sta daar zo niet te lachen!

JEAN-MARIE: Dat meisje heeft gelijk, moeder. Op dit moment ben je een kakmadame. Kijk eens wat er aan je gat hangt. *(pult luier van Suzanne's rok, werpt hem in vuilbak)*

SUZANNE: Aaah! Ik ben vies! Ik ben vies! Aaaaah! *(tot Margot)* Dat heb jij geflikt, eh! Maar dat gaat je duur te staan komen, hoor! Jij krijgt de rekening voorgeschoteld. En dat is een rok van Dries Van Noten! *(af met draagtassen naar toiletten)*

MARGOT: Sorry Jean-Marie, maar ik vind je moeder een ambetant mens.

JEAN-MARIE: *(zucht)* Ja. En hoe zeg je tegen zo'n moeder dat haar zoon een kleine heeft.

MARGOT: Ik zou een mailtje sturen als ik jou was.

MARCEL: Juffrouw!

MARGOT: *(naar Marcel)* Een koffietje, Marcel?

MARCEL: Ja. En een uitgesteld koffietje voor Jeanneke. En dit *(1 cadeautje)* mag je haar ook geven.

MARGOT: Ik heb liever dat je dat zelf geeft.

MARCEL: Ja, maar ze is er niet.

MARGOT: Nah, die komt misschien nog wel. *(af)*

(Julie en Laurent op, ruimen samen tafels af. Polle op)

POLLE : *(zingt op wijze van "Anne" van Clouseau)* "Jeanne! Als ik jou zie ben ik niet meer bij te sturen! Jeanne! Die momenten zouden eeuwig moeten blijven duren!" *(gaat in hoekje zitten, legt arm om vuilnisbak, praat er tegen)* Jeanneke! We hebben de schat van de farao gevonden, hoor! De mannen hebben alles meegenomen. Ik kreeg de matras. Een tweepersoons. Voor ons. 'k Weet alleen niet waar ik hem moet laten. Mijn kartonnen doos is te klein. En die van jou ook. En ik had zo graag me u op ene matras gelegen. Zo heel dicht bijeen. *(trekt vuilnisbak dichterbij)* Amai, Jeanne! Hebt gij een corset aan?

MARCEL: *(naar Polle)* Dag Polle. Ik heb een cadeautje voor jou.

POLLE: Een cadeautje? Voor mij? Ben jij Sinterklaas?

MARCEL: Dat is omdat je me gisteren geholpen hebt met het ontmaskeren van... Alice.

POLLE: Alice? Who the fuck is Alice! Ah ja! Die jeannet! Ja joh! Mijn linkse direct, eh! Als ze daar tegen lopen! Pert totale, eh.

MARCEL: Nogmaals bedankt. En veel plezier met het cadeautje. *(naar tafeltje)*

POLLE: Tja. Als ik daar plezier wil van hebben, moet ik het eerst opendoen, eh. *(opent pakje)* En dan valt er nog te bezien wat er in zit. Als 't maar geen dode mus is. Want daar kan ik niet blij mee zijn, hoor. *(ziet inhoud)* Nondedju! Een hele hoop tabak! En blaadjes! Miljaard! Da's ne sjeike cadeau! Daar zal ik er eens een paar van rollen, zie. *(rolt sigaretten)*

(Margot op met koffie voor Marcel, Suzanne op met draagtassen, draagt andere rok)

MARGOT: Allee vooruit, Jean-Marie! Vijf minuten politieke moed! *(bedient Marcel)*

(Muziek: Kaisermarsch van Wagner)

<https://www.youtube.com/watch?v=PurDmGweGJo>

(Suzanne gaat bij Jean-Marie zitten. Lieselotte en Jeanneke op, beiden chic gekleed. Jeanneke laat trolley achter bij Polle. Lieselotte leidt Jeanneke naar tafeltje, gaat daarna achter de rug van Suzanne naar baby)

SUZANNE: Wie is dat?

JULIE: *(fluistert tot Suzanne)* Dat is Barones Jeanina de Zerezo de Tejada.... met haar dochter. *(neemt Laurent terzijde)* Doe me een plezier, schat. En verwelkom die vrouw zo hoffelijk en zo vriendelijk als je maar kan.

LAURENT: Ja maar, dan ben jij jaloers.

JULIE: Bij deze vrouw niet. Allee vooruit!

LAURENT: *(naar Jeanneke)* Goede middag, mooie dame, waarmee kan ik u van dienst zijn?

JEANNEKE: Ik had graag iets gegeten.

LAURENT: Een ogenblikje, Ik haal even de kaart.

MARGOT: *(snel met spijskaart)* Alsjeblieft, mevrouw. De kaart!

LAURENT: Neem rustig de tijd om te kiezen, mevrouw. En roept u maar als u een keuze gemaakt hebben. Wij staan met alle plezier te uwer beschikking.

(Jeanneke bekijkt de kaart, ze is onwennig, ingetogen)

LAURENT: *(tot Julie)* Was ik goed?

JULIE: Geweldig! *(kust Laurent op wang)*

SUZANNE: Je ziet toch direct dat het een adellijke dame is, eh. Dat voornaam voorkomen, die rustige bewegingen, die gratie, die flair

MARCEL: *(tot Margot)* Wie is die dame?

MARGOT: Ken je haar niet? Kijk eens goed.

(Marcel denkt na. Jeanneke doet teken, Margot naar Jeanneke)

JEANNEKE: Wat is het verschil tussen een breugelbroodje en een tartaarbroodje?

MARGOT: Een tartaarbroodje doet "beuh!" en een breugelbroodje doet "Oink, oink".

JEANNEKE: *(glimlacht)* Breng me dan maar een Tartaarbroodje, deugniet!

MARGOT: Jazeker mevrouw. Komt er zo meteen aan. *(stiekem)* En een uitgestelde koffie van Marcel komt er ook aan. *(knipoogt, af)*

SUZANNE: Wat een elegantie! Pure klasse! Oh, wat zou ik met die dame graag gaan kennismaken. Stel je voor Jean-Marie, een adellijke dame in onze kennissenkring. Mijn vriendinnen zouden nogal opkijken!... Zou de dochter nog vrij zijn?

JEAN-MARIE: Je kan het haar eens vragen. Ze staat achter jou.

(Lieselotte inmiddels met baby op de arm)

SUZANNE: *(kijkt om)* Is dat hààr baby?

JEAN-MARIE: Ja zeg, moeder. Vraag het haar, eh.

*(Margot op, serveert broodje en koffie bij Jeanneke. Marcel naar toiletten –
bekijkt Jeanneke in 't voorbijgaan.)*

SUZANNE: *(naar Lieselotte, poeslief)* Goedemiddag weledele dame. 't Is uitstekend weer om eens buiten te komen, eh. Een beetje zon, dat is goed voor de baby. Mag ik er eens naar kijken?

LIESELOTTE: Natuurlijk.

SUZANNE: Oh! Oh! Oh! *(in alle toonaarden)* Wat een schatje! En zo'n schoontje! Daar smelt ik helemaal van weg. Het lijkt op jou, eh?

LIESELOTTE: Ja, maar op de papa ook, hoor.

JEAN-MARIE: *(staat op)* Kijk eens goed, moeder. Zie je de gelijkenis? *(legt kop naast de baby, doet ogen dicht en maakt smakgeluidjes)*

SUZANNE: Jean-Marie! Neem het hem niet kwalijk, weledele dame. Mijn zoon is nog maar pas afgestudeerd en het studentikoze is er nog niet af.

JEAN-MARIE: Genoeg gezeverd. We gaan er korte metten mee maken. Moeder, Lieselotte is de moeder van de baby, ik ben de vader, en jij bent de oma. Voilà: Dat was 15 seconden politieke moed.

SUZANNE: Wat? Zijn jullie een stel?

JEAN-MARIE: Ja. Lieselotte is mijn allerliefste schat. En deze prachtige baby is onze zoon. *(omarmt Lieselotte)*

SUZANNE: Maar dat is fantastisch!... Waarom heb je me dat niet vroeger verteld, jongen!... Een freule in de familie! Wat een verrassing! Daar moet is toch eens even van gaan zitten. *(gaat zitten, zucht gelukzalig)* Baron Jean-Marie. Mijn vriendinnen gaan nogal ogen trekken.

JULIE: Hé, Lieselotte! Wist je al dat Laurent en ik verloofd zijn?

LIESELOTTE: O ja? Van wanneer?

LAURENT: Daarstraks zijn de schellen van mijn ogen gevallen, joh. En nu wil ik geen tijd meer verliezen. Ik wil deze schat alle dagen bij mij. (*kust Julie op wang*)

LIESELOTTE: Maar dat is geweldig!

LAURENT: Als je volgende maand komt werken, heb je er een chef bij. Je komt toch terug volgende maand, eh.

LIESELOTTE: Natuurlijk.

SUZANNE: (*tot Lieselotte*) Werk jij hier?

LIESELOTTE: Ik ben momenteel in bevallingsverlof. Maar volgende maand kom ik hier terug werken, ja.

SUZANNE: Jean-Marie!

JEAN-MARIE: Ik zei toch dat de baby van een dienstster was.

SUZANNE: Een barones die in een café werkt?

JULIE: Maar madame, je hebt dat toch niet geloofd, zeker! Ik zei dat maar om te zwansen. Allee, iemand van jouw stand ziet toch direct dat geen barones is.

SUZANNE: (*tot Jean-Marie*) Heb jij een gewone serveuse zwanger gemaakt?

JEAN-MARIE: Ja, maar dat is al lang geleden, hoor. (*tot Lieselotte*) Eigenlijk te lang, eh. We gaan dat nog eens proberen.

SUZANNE: Maak dat je thuis bent, of ik ontferf je! (*pakt furieus haar boeltje bijeen*)

JEAN-MARIE: (*zucht*) Altijd datzelfde dreigement! Hou je geld, mens! Ik moet het niet hebben! En ik kom alleen naar huis als Lieselotte en Thomasje mogen mee komen.

SUZANNE: Zoals je wilt. Maar daar ga je nog spijt van krijgen! (*wijst naar Polle*) Zo eindigen jullie, zie! Zoals deze schooier!

POLLE: Hé, Suzanneke! Binnen binnenkort kom ik de gazon nog eens afdoen, hoor meisje! Steek al maar nieuw batterijen in dat machientje van je nachtkasje. Want je weet, mijn 'machineke' doet het niet meer, eh.

(Suzanne briesend af.)

LAURENT: *(tot Julie)* 't Is kalm momenteel. Zullen we buiten eten?

JULIE: Da's een goed gedacht.

(Laurent en Julie af)

MARGOT: Kijk eens naar dat gelukkig koppeltje, Jeanneke. En dat is allemaal dank zij jou. Alleen spijtig dat het met zijn moeder niet wil boteren.

JEANNEKE: Ach, het hart van een moeder is een afgrond. Op de bodem vind je altijd wel vergiffenis.

MARGOT: Wat ben jij toch een wijze vrouw. Heb jij filosofie gestudeerd?

JEANNEKE: Nee. Maar als je de wereld lang genoeg in kikkerperspectief bekijkt, word je wel een filosoof.

(Laurent en Julie op met broodjes. Marcel op van toiletten, bekijkt Jeanneke alvorens aan tafel te gaan zitten.)

JULIE: Kom Margot! Eten! *(tot Jean-Marie en Lieselotte)* Willen jullie ook een broodje?

LIESELOTTE: Graag.

(Julie, Laurent, Margot, Jean-Marie en Lieselotte eten)

(Achtergrondmuziek: The rose – André Rieu

<https://www.youtube.com/watch?v=BtgVCXT8H-8>)

MARCEL: *(tot Jeanneke)* Excuseer mevrouw, kennen wij mekaar?

JEANNEKE: Ik denk het wel, ja.

MARCEL: Je komt me bekend voor, maar ik kan er de vinger niet op leggen.

JEANNEKE: *(neemt kop koffie)* Bedankt voor de aalmoezen en alle uitgestelde koffies, mijnheer Marcel.

MARCEL: Jeanneke?

JEANNEKE: Ja. De meisjes wilden me verwennen vandaag. Zolang het duurt geniet ik er van. Vandaag ben ik een zondagskind. En straks, als ik weer met mijn trolley op stap ben, zal ik er nog heel lang van nagenieten.

MARCEL: Ik had voor jou een cadeautje gekocht. Maar ik geef het niet. Het is een fout cadeau.

JEANNEKE: Wat had je dan gekocht?

MARCEL: Een kilo tabak.

JEANNEKE: (*lacht*) Je hoeft me dat niet te geven. Maar zo fout is het niet. Als ik die tabak verkoop, kan ik een hele winter in een opvang voor daklozen gaan slapen.

MARCEL: Jeanneke, Jeanneke! Wat zie je er knap uit! Hoe is het mogelijk dat zo'n lieve, verstandige vrouw...

JEANNEKE: ... in de goot terecht komt? Ach... Faillissementen zijn stille drama's.

MARCEL: Ik zou je onderdak willen aanbieden, Jeanneke. Om te beginnen voor een hele week. En... moest het klikken tussen ons, nog langer.

JEANNEKE: Maar Marcel! Je nodigt weer een vreemde vrouw uit. Ben je nu nog niet geleerd?

MARCEL: Ik weet dat jij eerlijk bent. En eigenlijk kennen we mekaar toch al langer, eh? Toe. Ga mee.

JEANNEKE: Wat ga je dan met die tabak doen?

MARCEL: Aan Polle geven?

JEANNEKE: Mag ik dat doen?

MARCEL: Natuurlijk.

JEANNEKE: (*met cadeau naar Polle*) Dag Polle.

POLLE: *(likt zonder zonder opkijken sigaret dicht)* Hé Jeanneke koekepanneke!
(kijkt op) Oeps! Da's begot nog een schoner wijf. Sorry madame, ik dacht dat jij Jeanneke was. Gij klapt net zoals haar. Jij bent haar zuster, zeker? Ik zie jouw zuster graag, madame. Maar ja, ik mag er niet aankomen. Ze heeft letters gegeten. Ze heeft voor Zwarte Kiek gestudeerd... of hoe heet dat geel ding met die tikkeneitjes.

JEANNEKE: *(lacht)* Advokaat.

POLLE: Juist.

JEANNEKE: Jeanneke heeft alleen hogere handelsschool gedaan.

POLLE: Zie je wel! Hoog! Hoog begaafd! Als je ze ziet, doe ze de groeten, eh.

JEANNEKE: Zal ik zeker doen. Ik heb nog iets voor jou. *(geeft cadeau)* Met de complimenten van Jeanneke.

POLLE: Waw! Nog tabak? *(opent pak)*

JEANNEKE: Jeanneke heeft er wel bij gezegd, dat je de winst alleen maar mag gebruiken voor logement in de opvang.

POLLE: Niet voor de miekes?

JEANNEKE: Nee.

POLLE: En niet voor drank?

JEANNEKE: Nee.

POLLE: Wat een streng wijf, zeg! Goed dat ik daar niet mee getrouwd ben.

JEANNEKE: Hou je goed, eh maatje. We zien mekaar nog wel. *(naar Marcel)*

POLLE: Hallo! Da's zeker voor 200 euro tabak. Als ik die aan de helft van de prijs verkoop, heb ik 100 euro! *(roept)* Ik ben rijk!

MARCEL: Ga je met me mee?

JEANNEKE: Ja.

(Jeanneke en Marcel haken armen in mekaar)

JULIE: Hé! Kijk daar eens! Jeanneke en Marcel vertrekken... Samen!

(Julie, Margot, Jean-Marie en Lieselotte applaudiseren)

MARCEL: We komen morgen een terrasje doen!

(Jeanneke en Marcel af, Jeanneke neemt trolley mee.)

POLLE: *(Wuift hen na, zingt)* “Dag Sinterklaasje, da-ag, da-ag, da-ag, da-ag
Zwarte Piet”

(Muziek: Muziek “onder de bruggen van Parijs”

<https://www.youtube.com/watch?v=iDltqIFM3hc>)

EINDE